

loko a schjeroko ja newjem
niczo troschnischo.

2. Za Nadosj budže
wobstajna, kiž psches Kry-
sta je hotowa, tejsch neb-
dže pomenschena, tam
budže nas Mjer swefelicj,
a Wotpocjink nas wo-
fschewick; o sbožne su-
tnch Mena, kiž tudn
Ssylsy wuſnyju, tam
skraſnej Wefeloszju žnju.

3. O wotzucz, Czlow-
če! sHubenstwa, bydž
troschna, Wowza srudže-
na, sponin na tu wjecz-
nu Krafnosj, o wotzucz!
Blisko je ton Czak, so Je-
sus kſebi wosme nas, a
da nam wjecznu Jaſnosj;
won budže wjeszje skoro
pschicj, a jeho Džen nas
swefelicj.

Posnaczje.

415. Mi wutrobnje so
stysch. 2c.

Kak wesełny ja budu,
moj Božo! pschi tebi,
dyž pschindu ktwemu Lu-
du, a khodžu we Sswjet-
li; o Jesu najſwjerni-
schi! ty dasch to Sswjet-
to mi, so budu najreni-
schi; o kraſne Wefelje!

2. Tam budže moja
Duscha mjecz prawe
Posnaczje, dyž so, kajž
tam so ſluscha, moj
Kosom rosſwjetli; ja
snaju twoju Wolu a
twoje Žadanje, ja do-
wscheho teži swolu; o
kraſne Wefelje!

3. Zo